

als companys de ciutat, que el Sindicat fes una intensa campanya en pro de la Iguala, però de la Iguala ben entesa, de cap manera, per això, de la que s'estila en la majoria de contrades, curulla d'una munió d'inconvenients i del tot despullada del avantatges que per al metge pot i ha de tenir.

Amb el meu dilecte amic i company el Dr. Martí, del Consell, hem implantat aquí, a la Selva, unes contractes d'Iguala particular, a propòsit de les quals me permeto modestament cridar l'atenció de la Junta Comarcal de Barcelona, si és que, com va acordar-se, vol posar-les en vigor, de passada que, analitzant-les, vull parangonar-les amb les contractes collectives, per tal de fer-ne veure els avantatges als companys que volguessin aprofitar-se'n. A la una i als altres i als companys tots, en nom propi i del Dr. Martí, els ofereixo facilitar-los tots els detalls que els puguin convenir.

En els pobles, el règim d'Iguala particular era l'únic en temps de l'avior i avui encara és força estés, calguent, però, fer avinent, que cap dels metges que el vénen usdefruitant se'n sent satisfet, ni de bon tros. El motiu principal d'això no és altre, potser, sinó que no s'ha cuidat de posar-lo ajustat als temps actuals i vé mantenint-se en forma de contracte verbal i mantes vegades, cobrant a l'atrassada, ço que fa que el metge en relació al client es trobi en un pla de manifesta defensiva inferioritat; cobra quan li volen pagar i a honra i glòria de llur sacerdot i desprofit de la seva ermilla, *serveix* i no cobra, quan no el volen pagar, no podent reclamar justícia perquè esta mancat de força coercitiva i àdhuc molt sovint de proves.

Dubto molt que en cap ordre de la vida hi hagi un cas parió al de la majoria de metges de poble. Una Companyia subministradora de fluid elèctric, p. ex., amb tot i tenir a la seva mà l'aixeta del mateix (no així el metge, ja que el seu sagrat sacerdoti le'n priva), per a no veure's estafada, ni tan sols d'una mesada de fluid, a cada consumidor li fa firmar una contracta amb tots els ets i uts. El mateix fa, amb el llogater, el propietari d'una casa per poca casa que sigui, i igual l'amo d'un camp, etc. No obstant, el metge de poble, com si la Iguala no li fos res, com si no li representés el total dels seus ingressos, igual que no se n'hagués adonat, que amb l'Iguala li va en certa manera hipotecada la vida i sosteniment de la seva família, sia ben sovint més que planerament amb

la paraula i bona fé de l'igualat. Tenen entre els dos una fàcita contracta, però verbal, només que verbal i sense que tingui, per tant, el metge, que és a qui més li va, cap justificant pel demà que el client vulgui mancar-li, i, per si tot això no fos prou i massa encara, el pagament, en la majoria de contrades i vegades, es fa a la vençuda, ço que encara ve millor per al mal client perquè siguin, no una, sino una colla les anyades que degui, la qual cosa no li privarà per això de bescantar al metge, perquè hi ha comparegut tard al requerir-lo o be perquè no va saber (!) *trencar els passos* de la pulmonia de la dona, etc.

D'uns anys ençà i fugint d'aquests inconvenients, van idear-se les Contractes collectives, al meu semblar, molt massa generalitzades i bon xic perilloses per a la classe.

Ben certament que al cap de poc de nàixer el Sindicat, va donar-se un gran pas fent-les més dignes i, per tant, més suportables. a l'estatuir que havien d'ésser intervingudes per les Juntes de les Seccions Comarcals del mateix i ajustades a un model establert però, com molt bé diu l'excel·lent amic el Dr. Cantó en el número 55 del «Butlletí», d'ençà d'allavors en «tots els pobles ofereixen 6.000 pessetes i solament 6.000 pessetes, sigui la que sigui la seva densitat, la seva riquesa, i l'extensió del seu perímetre», ço que, demés d'ésser un greu i ruïnós inconvenient, resulta de passada moralment depriment per al metge el que tothom li sapiga els ingressos.

Val a dir per això que no li caldrà amoïnar-se gaire per la visita de l'inspector d'Utilitats! Com que tots els del poble n'hi fan! Que sigui un més, que sigui un menys, no li vindrà pas d'aquí. Del primer al darrer dels del poble, podria de casa estant portar-li-n'hi la comptaduria.

Les Contractes collectives d'avui dia, intervingudes pel Sindicat i avalades pel mateix, suposant-les ben fetes pel que toca a la solvència material de la Junta de veïns responsablement fiadora, ben certament que ens asseguruen el cobrament de la quantitat estipulada pels nostres serveis, però això val a dir que sempre és i serà un cau de conflictes pel Sindicat i per al metge contractant el preu de sotmetre's més o menys al caprici de la Junta.

He intervingut en moltes i n'he gestionat forces de contractes d'aquestes i sempre m'han fet por, ja que sempre he vist, ben bé a la bes-